

Μήνας Αύγουστος.

Κυριακή 4 Αύγούστου 2019.

Κυριακή Ζ' Ματθαίου

Μτθ. 9, 27 – 35.

*«... κατά τήν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν»
(Μτθ. 9, 29).*

Μεγάλη και καθολική ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὅτι τό θαῦμα δέν γεννάει πίστη. Μπορεῖ νά προκαλέσει κάποιον ἐντυπωσιασμό, μπορεῖ νά ἐπιφέρει και ἕνα ἐνδιαφέρον γιά τόν Χριστό, ἴσως νά δημιουργήσει ἀπορίες, εἶναι πιθανόν ὅμως ἀκόμη και νά σκανδαλίσει, νά παρερμηνευτεῖ, νά δυσκολέψει και νά κλείσει δρόμους, ἀντί ν' ἀνοίξει καινούργιους.

Αὐτό συνέβη σήμερα. Τά θαύματα τοῦ Ἰησοῦ διαδίδονται και ἐντυπωσιάζουν. Ἀπέναντί τους οἱ ἄνθρωποι στέκονται μέ πολλούς τρόπους. Ἄλλοι

δοξολογοῦν, ἄλλοι ὑβρίζουν. Ἄλλοι ὑμνοῦν τό Θεό
καί ἄλλοι τά ἀποδίδουν στό διάβολο. Τό θαῦμα ἀπό
μόνο του προσπαθεῖ νά ἀγκιστρῶσει τήν ἀνθρώπινη
σκέψη καί ἐλευθερία. Αὐτό δέν τό θέλει ὁ Κύριος.
Δέν ἦλθε στόν κόσμο νά δεσμεύσει τόν ἄνθρωπο μέ
τήν παντοδυναμία Του. Ἔηλθε νά τόν ἐλευθερώσει μέ
τήν ἀγάπη Του. Δέν ἦλθε στόν κόσμο νά δώσει φῶς
στούς τυφλοῦς, ἀκοή καί λόγο στούς κωφάλαλους.
Δέν ἦλθε γιά νά κάνει θαύματα καί νά τακτοποιήσει
ἐφήμερες ὑποθέσεις. Στόν κόσμο ἦλθε γιά νά ἐνωθεῖ
μέ τόν ἄνθρωπο. Ἔηλθε γιά νά χαρίσει αὐτή τήν
ένωση ὡς προοπτική σέ ὅποιον τό ἐπιθυμεῖ καί τό
ἐπιλέγει.

Ἄφοῦ τό θαῦμα δέν προκαλεῖ πίστη, γιατί κάνει
τά θαύματα ὁ Χριστός; Ὁ Κύριος ἐπιτελεῖ τά
θαύματά Του, ἐπειδή ὑπάρχει ἡ πίστη πρίν ἀπό τό
θαῦμα. Ἡ πίστη εἶναι αὐτή πού προκαλεῖ καί
γεννάει τό θαῦμα. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος πιστεύει καί
ἐμπιστεύεται τό Θεό, τότε Τόν προσκαλεῖ καί Τόν
βάζει στή ζωή του. Ὅταν ὁ Πλάστης ἔλθει στήν
ἀνθρώπινη ὑπαρξη, ἀφοῦ ἐκείνη πρῶτα Τόν ζήτησε,
τότε ἐνεργεῖ τό καλύτερο δυνατόν γιά τόν ἄνθρωπο.

Ἄν τό καλύτερο δυνατόν εἶναι ἡ θεραπεία, δίνει τήν θεραπεία, ἄν εἶναι ἡ ἀσθένεια, τότε ἐπιτρέπει τήν ἀσθένεια. Ὁ στόχος τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι ἡ υἰγεία ἢ ἡ ἀσθένεια, ἡ ἐπιτυχία ἢ ἡ ἀποτυχία, ἡ καλοπέραση ἢ ἡ ταλαιπωρία. Ὁ στόχος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἕνας καί μόνος, ἡ σωτηρία.

Αὐτό πού ἀφήνει περιθώριο στό Θεό νά ἐνεργήσει εἶναι ἡ πίστη τοῦ ἀνθρώπου, ὄχι ἡ θεϊκή δύναμη. Ἡ παντοδυναμία τοῦ Ὑψίστου ἐνεργοποιεῖται μόνον ὅταν τό ἐπιτρέψει ἡ πίστη. Ἡ ἀπειρη δύναμη τοῦ Θεοῦ ἐνεργεῖ τόσο ὅσο ὁ ἀνθρώπος μέ τήν πίστη του τό ἐπιτρέπει. Αὐτός εἶναι ὁ λόγος πού ὁ Κύριος σήμερα λέγει στούς δύο τυφλοῦς: «κατά τήν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν». «Ἄς γίνουν ὅλα σύμφωνα μέ τό βαθμό καί τήν ζωντάνια τῆς πίστεως σας», τοῦς βεβαιώνει ὁ Ἰησοῦς. Μαζί μ' ἐκείνους ἀκριβῶς τό ἴδιο ὑπόσχεται καί σ' ὄλους ἐμᾶς.

Ὅταν λοιπόν προστρέχουμε στόν Ἰησοῦ καί ζητᾶμε τό ἔλεός Του καί τήν παρέμβασή Του στή ζωή μας, ἄς ἔχουμε ὑπόψη μας ὅτι πρέπει νά ἔχει προηγηθεῖ ἡ πίστη μας σ' Ἐκεῖνον καί ἡ ἀποδοχή

τῆς παρουσίας Του στήν ὑπαρξή μας. Εἶναι ἀπαραίτητο πρῶτα νά πιστέψουμε βαθιά, νά ἐμπιστευθοῦμε χωρίς δισταγμούς, νά ὁμολογήσουμε θερμά τή θεότητά Του, νά δείξουμε σ' Ἐκεῖνον καί στούς διπλανούς μας τήν ἀληθινή ἀγάπη καί μετά νά ζητήσουμε τήν παρέμβασή Του. Εἶναι ἐπίσης ἀπαραίτητο νά κατανοήσουμε ὅτι ἡ πίστη μας στό Χριστό περιλαμβάνει καί τήν ἀποδοχή τῆς ὁποιασδήποτε ἀπόφασης λάβει γιά μᾶς. Χρειάζεται μάλιστα νά ἀποδεχθοῦμε ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Κυρίου θά ἐνεργήσει κατά τό καλύτερο δυνατόν καί μόνο γιά τό συμφέρον μας. Μπορεῖ ἡ ἀπόφαση τοῦ Θεοῦ νά μᾶς ἀρέσει, μπορεῖ καί νά μήν ἱκανοποιήσει τίς ἐπιθυμίες μας. Ὁ Κύριος συγκαταβαίνει πρός ἐμᾶς γιά τή σωτηρία μας καί ὄχι γιά τά μικροσυμφέροντα καί τίς ἐφήμερες ἐπιθυμίες μας. Ἄν κάτι μᾶς ἐμποδίζει νά σωθοῦμε, δέν θά μᾶς τό χαρίσει Ἐκεῖνος, πού ξέρει τά μύχια τῶν καρδιῶν μας καί τίς ἰδιαιτερότητες τοῦ χαρακτήρα μας. Θά μᾶς χαρίσει μόνον ὅ,τι μᾶς σώζει καί ὄχι ὅ,τι μᾶς εὐχαριστεῖ. Αὐτή ἡ νοοτροπία τοῦ Θεοῦ χρειάζεται

περισσότερη πίστη από τή μεριά μας γιά νά γίνει αποδεκτή.

Σήμερα ό Κύριος μᾶς λέγει: «κατά τήν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν». Ἡ ἀγάπη καί ἡ ἐμπιστοσύνη γιά τό Χριστό θά καθορίσει τό τί πρόκειται νά λάβουμε ἀπό τή δύναμή Του. Ὅποια ποιότητα ἔχει ἡ πίστη μας στό πρόσωπό Του, τέτοια ποιότητα θά ἔχουν καί τά δικά Του δῶρα πρός ἐμᾶς. Ἄν ἡ πίστη μας εἶναι ἀναιμική καί φτωχή, ἄς ἀφεθοῦμε στήν ἀπέραντη ἀγάπη Του καί στή φιλόανθρωπη πρόνοιά Του. Ἄν ἡ πίστη μας ἔχει καιροσκοπισμό καί πονηρία, τότε νά ξέρουμε ὅτι θά λάβουμε τήν κατάλληλη παιδαγωγία. Ἄν ἡ πίστη μας εἶναι καθαρή, ὀρθόδοξη καί ὑγιής, τότε νά ξέρουμε ὅτι δέν θά λάβουμε κάτι. Θά λάβουμε κάποιον. Θά ὑποδεχθοῦμε τόν ἴδιο τό Χριστό συγκάτοικο μέσα μας καί συμπαραστάτη στήν πορεία μας. Μακάρι μέσα στά λάθη καί στήν ἀμαρτωλότητά μας τοῦτο νά ἀξιωθοῦμε ὡς τό ὑπέρτατο δῶρο καί νά τό φυλάξουμε μέ τόν τρόπο τῆς ζωῆς μας τώρα καί γιά πάντοτε. Ἀμήν.